

עליון

עליון קבוץ סעד

בע"ה ט"ז באייר תשפ"ד | פרשת בהר | 24.05.2024 | גליון מס' 3345

ישראל במלחמה - גיליון 31

שבת פרשת בהר		ימי החול	
הדלקת נרות	19:16	זמן תפילין /טלית	04:39←04:40
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
מנחה, קבלת שבת וערבית -	19:26	שחרית ב'	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בבית הספר)	08:00
שחרית ע"מ	08:00	סוף זמן ק"ש	09:09←09:09
שחרית ב'	08:30	מנחה וערבית	19:25
פרשת שבוע - יצחק שלומי		שקיעה	19:41 ←19:37
מנחה א'	13:30	ערבית	20:10
מנחה (בבית שנון)	14:00	ערבית (בשקד ג')	21:00
תהילים בבית אביבה לב	17:15		
לימוד הורים וילדים פרקי אבות	17:10		
מנחה ע"מ	17:30		
מנחה ב'	17:40		
שיעורו של הרב ארי סט	18:00		
צאת השבת	20:17		

שבת שלום

פרשת בהר -

לכויות אדם ניתנו בהר סיני

את חשיבות גמילות החסדים אשר ביסודה של מצוות השמיטה מדגישה התורה בפסוק הראשון של הפרשה: **"וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמור"**.

כך מצהיר ר' משה סופר (החת"ם סופר) אשר, כמו מפרשים רבים שואל: מה עניין ליחס שמיטה להר סיני? ועל כך הוא עונה:

"נאמרה מסיני אף על פי שהיא מצווה שבין אדם לחבירו, מצוות גמילות חסדים בעלמא, אף הכי היא מסיני. הא נמי כל המצווה שבין אדם לחבירו הוא מסיני, ולא מצוות אנשים מלומדה, אהבת רעים כמאמר האפיקורסים. אלא הכל משוער מהשם יתברך. (החת"ם סופר על ויקרא כ"ה א')".

ישנה נטייה מצערת לראות בתורה רק ענייני דת ודין ולזלזל בערכים ההומניים והחברתיים שקיימים בתוכה. מקובל להתייחס לערכים אלה כאל ערכים מוסריים כלליים, מבלי לקשר אותם לתורה, כלשון החת"ם סופר: "מצוות אנשים מלומדה", כלומר, דבר שנעשה בלי שמאמינים בו, מתוך הרגל או התנהגות יפה, אבל לא כמצווה דתית. אך הדבר הוא בדיוק להיפך, פוסק החת"ם סופר. גמילות חסדים בכלל, ונושא השמיטה כתיקון חברתי עבור עניים וגרים בפרט, הן מצוות דתיות שנשמעו מאת ה' בסיני, הלכה למשה מסיני. מי שטוען אחרת הוא אפיקורס.

מתוק "פניא אף פניא: ציוניא בפרישות התורה, בחאיב ובסוליות fe מדא ואדא"

מאת מ' fe רבא, צמ' 210.

feיעיפ לפטירתה fe יונה feנו ז"ל

"האמא של כולנו" - כך כתבה רחל משש בקבוצת חברת הנוער שלנו.

ליונה יש זכויות רבות במשפחתנו. יונה הייתה השדכנית שלנו. היא זאת שהכירה לי את גלית, אשתי היקרה.

יונה הייתה אם בית בתקופת חברת הנוער שלנו בשנים תשמ"ד (1984) ועד תשמ"ז (1987),

יחד עם יבדל"א דודה זהבי ועופר שלומי היקרים, ובסיוע בנות השרות הלאומי מיכל וגילה, שהיו צוות המדריכים שלנו.

ליד דודה ויונה, דעתי לא הייתה קיימת. יכולתי להחזיק בדעה מסוימת, וברגע שהייתי שומע את דעתם האחרת של דודה ויונה, באותו רגע היתה דעתי מתהפכת לצד השני והייתי מקבל את דעתם.

יונה תמיד דאגה לנו וקיבלה אותנו במאור פנים, בחיוך, בשקט ובענווה.

בהיותנו בכיתה י"ב בחברת הנוער, בשנת תשמ"ז (1987), חגגנו ליונה היקרה יום הולדת חמישים,

במתכונת של התוכנית "חיים שכאלה", כמסיבת הפתעה שהתקיימה במועדון לחבר, בהשתתפות המשפחה, כולל הוריה ז"ל.

מנחה הערב היה ניסים פחימה. לערב הביאו גם עז קטנה מפינת החי.

הקשר שלי עם יונה נשמר במשך כל השנים. היא השתתפה בכל השמחות שלנו.

כמו כן, נהגתי בכל שנה, בראש חודש ניסן להתקשר ולאחל לה מזל טוב לרגל יום הולדתה. יונה נולדה בחודש ניסן, והלכה לעולמה כעבור 87 שנים, בחודש ניסן.

תודה רבה לך, יונה היקרה, על כל מה שעשית בשבילנו ובשבילי.

אהבנו את יונה והיא תחסר לנו מאוד.

"תהא נשמתה צרורה בצרור החיים". אמן.

יעראא זיסק, מלאות יצחק.

גילוי הרצפה

על תפילה וריקודים בגיל יום העצמאות

קראתי בכאב על תחושותיו של בוקי בליל יום העצמאות, וכמובן שאני יכול להבין אותו. חשוב לי לשתף בתחושות שלי מאותה שעה ומאותו מקום.

אני יצאתי מתפילת ליל יום העצמאות שלנו השנה בהתרוממות רוח גדולה, ומבחינתי זו היתה החוויה הכי משמעותית של יום העצמאות.

למי שזוכר, אחרי תפילת עמידה ולפני ההלל, אמרנו יחד פרק תהילים, "מי שברך" לחיילי צה"ל, ושרנו בדבקות ובדמעות את "אחינו כל בית ישראל" בתפילה לשחרור החטופים. אודה ואומר שזו הפעם שהצלחתי להתכוון בה ביותר בתפילה הזאת.

ואז, במעבר מורכב ולא פשוט, ברכנו "שהחיינו" והתחלנו לומר את ההלל בשירה ובשמחה. הרגשתי שאני מודה לקב"ה על עצמאותנו שהחלה לפני 76 שנים, שגם אחרי האסון הכבד של שמחת תורה ראוי להודות עליה, וגם על הטוב שגמל עמנו, ועל כל הניסים שזכינו להם, לצד כל המכות הקשות מאוד שקיבלנו. וכשהגענו לשיר את "מן המיצר קראתי י-ה, ענני במרחב י-ה" בדבקות ובתפילה גדולה שנוכה מתוך המיצר לצאת למרחב, לא יכולנו להישאר במקום, ויחד עם החיילים הרבים שהתפללו איתנו רקדנו, הודינו והתפללנו יחד. מבחינתי האישית זאת היתה חוויה עוצמתית ומרגשת, שבהחלט התאימה לזמן ולמקום. אני מבקש את סליחתו של בוקי, ואולי של אנשים נוספים שחשו כמוהו, שהתפילה שלנו העצימה את כאבם. זו ודאי לא היתה הכוונה.

נ.ב. כמובן שריקודי ההורה המסורתיים אחרי מפקד יום העצמאות לא התקיימו השנה, ואני מניח שכולם הרגישו שהם לא צריכים להתקיים.

בתפילה גדולה שנוכה במהרה לשחרור כל חטופינו, לניצחון מוחלט על כל אויבינו, ולחזרתם לשלום בתום המשימות של כל חיילינו.

"אור חדש על ציון תאיר ונוכה כולנו מהרה לאורו"

יחזקאל אֶלְנָדָאוּ

לחברנו היקר צמחי חביביאן

לך ברכות ואיחולים

עם מינוי המכובד למשרת שופט פוט

בבית המשפט בקאר-שבצ.

"הטיד לך אדם מה טוב ומה הי' דורש ממך

כי את עצות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך"

(מיכה ו, ח')

לפתח הר הצפון
חילום: דן אלמלך, לחן: דני לוי

כשאתה קורא בעיתונים
 על התפרצות הר געש בסיציליה
 על קבורתם של שני כפרים שלמים
 בניקרואה בצ'ילה או בהודו;
 כשאתה קורא בעיתונים
 אתה שואל את עצמך מדוע?
 מדוע זה שבים האיכרים
 דווקא למדרונות אשר בגדו?
 מדוע זה אינם נסים משם,
 ומחפשים מקום יותר בטוח,
 שבו יוכלו, סוף סוף, לחיות בשקט
 אחת ולתמיד?

הרי אחת לכל כמה שנים
 - כך בפירוש כתוב בעיתונים -
 שוב תתפרץ הלבה מן ההר
 ותאיים לקבור את כל הכפר.
 מדוע זה לחזור הם מתעקשים?
 מדוע את הכפר אינם נוטשים
 אחת ולתמיד?!

יש לפעמים, אתה פוגש תייר,
 והוא שואל: אמור נא לי, מדוע -
 מדוע מתעקשים אתם לחיות
 דווקא לפתח הר הגעש?
 הרי ניתן למצוא עוד בעולם
 פינות שקטות, ללא עשן ורעש,
 ואדמה מוצקת וטובה
 שלא תרעד מתחת רגליכם.
 מדוע זה אינכם זזים מכאן,
 ומחפשים מקום יותר בטוח,
 שבו תוכלו לחיות, סוף סוף, בשקט
 אחת ולתמיד?

הרי אחת לכל כמה שנים
 - כך בפירוש כתוב בעיתונים -
 שוב מתפרצת הלבה מן ההר
 ומאיימת שוב על כל הכפר.
 מדוע זה אתם כה מתעקשים,
 מדוע את הכפר אינכם נוטשים
 אחת ולתמיד?
 ואז פתאום - אתה מבין אותם:
 את האיכר שעל הצימבוראסו,
 ואת האם שעל הפוגייסאן,
 ואת הילד על הוּזוב.
 גם הם יודעים, ודאי שבעולם
 פינות שקטות יותר מהר הגעש,
 ואדמה המוצקה מזו
 שבו טמונים בתי אבותיהם.
 גם הם יכלו, אולי, לזוז משם,
 ולחפש מקום יותר בטוח,
 שבו יוכלו, סוף סוף, לחיות בשקט
 אחת ולתמיד.

אך הם דבקים למדרונות ההר,
 ומחכים אולי, אולי מחר?
 ומקווים ליום, שעוד יבוא,
 שבו ההר ישקוט מזעפו.
 ואז על הבזלת השחורה
 איך אז יוריק הדשא ויפרח
 אחת ולתמיד!

מפני שיש קהילתי: "לנו יש אותנו" - מו"צ"א אור'

במוצאי שבת האחרון התכנסנו במועדון לחבר לשיח קהילתי בקבוצות. ההשתתפות היתה מגוונת, גילאית ומגדרית. במקביל לשיח במועדון התקיים שיח בזום לחברים שמתגוררים כעת מחוץ לסעד.

השיח עסק בעיקר באפשרות לשתף תחושות ומורכבויות במקומות האישיים ובכל המעגלים, מתוך הבנה שתחושות והלכי רוח רבים משותפים להרבה מאיתנו.

את הערב פתחה הלה פורגס בשירה של נעמי שמר "מה שלומך אחות" בביצוע יפהפה של ענת מלמוד, ולאחריו התחלקנו לזוגות לשתף בשורה מתוך השיר שנגעה בנו.

לאחר מכן התחלקנו למעגלים שהונחו על ידי המנחים המקומיים שלנו: הלה פורגס, כנרת פולק, אושר דומיניץ ויצ רסיסטל (בזום). השאלות שנשאלו היו: מה שלומנו בימים אלו ומה מביא לנו תקווה.

במעגלים עלו רגשות ומחשבות מגוונות, החל בתחושות לא פשוטות שמציפות, בעיקר מאז חידוש הלחימה בצפון הרצועה: תחושות של קושי בחיים בזירת לחימה, דכדוך, עצבות, קושי בתפקוד היומיומי, קשיים בשינה, דאגה לילדים, דאגה לשלום החיילים ותהיות האם עשינו נכון שחזרנו? מה יהיה בעתיד?

ולצידם - שמחה להיות בבית, הרגשה שטוב להיות בשגרה, אופטימיות, אמונה בקביה, הקהילה, החברים והקיבוץ נותנים כוח, ותחושה שמתחזקים מהמסירות ומעוז הרוח של כוחות הביטחון.

בנוסף לרגשות הללו, עלו גם ציפיות שונות מהקהילה ומן ההנהלות:

להרבות במפגשים חברתיים,

לתת את הדעת לאוכלוסיות מתקשות: רווקים בודדים, נשות מילואים, וותיקים בודדים ומשפחות שכולות,

קשר עם ההנהלה ובעלי תפקידים,

בקשה להרבות במתן מידע לציבור,

צורך בהפגה,

בקשה להכוונה וייעוץ בנושא מיגון, תקינות ממ"דים וכו',

וכן לבחון האם יש רצון ליצירת קפסולה קהילתית שתצא לשנה הקרובה ל'מקום מבטחים'.

בקבוצת הזום עלה הקושי לקבל החלטה לגבי החזרה לסעד לאור אי-הוודאות לגבי השאלה מה ילד יום? וכן תחושת הניתוק והקושי לשמור על קשר עם הקהילה לאור המרחק. עלתה ציפייה מהקהילה בסעד ומבעלי תפקידים ליזום את הקשר עם המתגוררים מחוץ לקיבוץ.

לסיכום - כולנו חוונו חוויה מורכבת מאוד במהלך שמחת תורה ובמהלך החודשים האחרונים. חוויה שעודנה בעיצומה ומביאה איתה תחושות מורכבות.

חשוב לנו לציין שתקופה זו, של החזרה לסעד עם קולות הנפץ והלחימה מסביב גורמות לתגובות שכולן בבחינת יתגובה נורמלית למצב לא נורמלי.

יחד עם זאת- היכולת שלנו כקהילה להיפגש יחד, פנים אל פנים, בלב פתוח וקשוב, ללא שיפוטיים- נותנת כוח. בתקופה הקרובה נמשיך במפגשים קהילתיים מסוגים שונים: אסיפות, ערבי תרבות, מפגשי חוסן ועוד. אנו מזמינות את כולם לעקוב אחר הפרסומים ולקחת חלק.

13 קהילה: נצמי רסיסטל, הלה פורגס, אפרת שלומי, שרון כראל, אצ"ן בנייתי

(צ'ו"סית קהילתית) ודבורה מיטלמן (מלווה קהילתית מטעם מהות)

מה שלומך אחות/נצאיי שחר

מה שלומך אחות הבוקר
 מה שלומך, אחות?
 מזג האוויר הזה
 מזכיר לי נשכחות
 טוב שהחלון פתוח
 יש לשמור על קור הרוח
 ועל הכוחות.

אין הרבה סיבות לשמוח
 בא יותר לבכות
 אין כמעט לאן לברוח
 יש עוד לחכות
 יד נעלמה כונסת
 גם את פירורי החסד
 גם את המכות.

בשעה שקשה לי לשיר
 והכל מתמוטט על ראשי
 התרשי לי לזכור
 ולהזכיר תמיד
 לך יש אותי
 לי יש אותך
 לנו יש אותנו.

יש דבר אחד שכבר
 ידוע לי על פה
 מה שלא נולד בדמע
 לא שווה הרבה
 מה שלא נולד בדמע
 הוא לא יקצר בזמר
 ולא יביא מרפא...

סיכום 'מי התקומה בסצד תשפ"ד

לאחר שעברנו את יום הזיכרון לשואה ולגבורה, את יום הזיכרון ויום העצמאות הצמוד לו, זה הזמן לשבת ולסכם. לפני שהתחלנו יצא קול קורא למי שרוצה להשתתף עימנו בחשיבה איך ניגשים לימים המורכבים הללו, במיוחד בשנה זו.

לערב הגיעו רונית ברט, נעמה רוטנברג, ענבר לנדאו, ידידיה ועיינה סגל, שגית דניאלי, רות נגלר ונטע בן עמי. לאחר מחשבה רבה בחרנו לשלב ישן וחדש. ישן - בכדי לתת עוגן, למרות שהכל התהפך, וחדש - על מנת לתת את המקום הראוי למצב הנוכחי.

ליום הזיכרון לשואה הבאנו שיחה עם מוריה קור, נכדתו של דוגו ז"ל (דוד לייטנר), שסיפרה בצורה מרתקת על המורכבות בחיים, לצד אופטימיות וצחוק, שהחזיקו את סבא שלה ואותה בתקופות קשות.

הצוות של יום הזיכרון כלל את רונית ברט, נטע בן עמי ושגית דניאלי. היו לבטים רבים מה נכון ובאיזו דרך הכי מכבדת ניתן לציין את היום הזה. לבסוף הוחלט על שילוב של שירים, קטעי קריאה, סרטונים ואמנות בחול שריגשו מאוד והביאו לידי ביטוי את התחושות שלנו.

יום העצמאות השנה קיבל משמעות מוחשית שכן אנו נלחמים עדיין על עצמאותנו. רות נגלר ורננה יערי, שלקחו על עצמן את ארגון הטקס וארוחת הערב, דאגו לעשות את המעבר הזה בצורה מכבדת ומחזקת יחד עם הדלקת משואות בסימן "בית" והופעות הילדים המשמחות.

תודה רבה לבנות השירות של מערכת החינוך שעזרו רבות בבניית התפאורות, חזרות ותפעול הופעות הילדים, ובאופן כללי מאחורי הקלעים.

וכעת - סיימנו את ימי התקומה ופנינו קדימה לאירועים נוספים. אני רוצה להודות בנימה אישית לכל האנשים והנשים שבאו, תמכו, עזרו, אמרו מילה טובה/בונה, לקחו על עצמם למען הכלל. כל זה לא יכול היה להתקיים בלעדיתם. משום שיש הרבה לבבות עוזרים ותומכים בקהילה, לא אפרט, על מנת לא לפספס אף אחד - אך הערכתי רבה!

אתם מוזמנים לפנות אליי במיזמים וברעיונות, כמו כן לקחת חלק בהוצאה לפועל של פרויקטים כאלה ואחרים.

תודה רבה, ונתראה במפגשים הבאים -

חגית מקוריה - ועדת תרבות

בס"ד

קול קורא לתרבות מקומית

**ועדת תרבות מחפשת אתכם!
אנשים שרוצים לקחת חלק
ביצירת התרבות המתחדשת
בסצד.**

צוות מארגן ל"ערב פתוח" -
מפגשים קהילתיים קבועים.

צוות מארגן לחג הקיבוץ וארועי
השיבה הביתה.

**לפרטים והתחייסות -
חגית מקוריה - 0542213229**

השבוע יצאו חברי כיתת הכוננות שלנו למספר ימים של הפגה ועיבוד חוויות הלחימה שלהם. כולנו מפרגנים להם מקרב לב את הימים החשובים האלו. לפניכם הברכה שהוקראה בפניהם, עם סיום הטיול שלהם.

ברכה לחברי כיתת הכוננות

לחברי כיתת הכוננות היקרים!
 בבוקר שמחת תורה, דקות בודדות לאחר שהתעוררנו כולנו מאזעקות חוזרות ונשנות, בעודנו ספונים במרחבים המוגנים, מנסים להבין מה מתרחש - אתם יצאתם, השארתם את המשפחה בממ"ד, לבשתם אפוד וקסדה - ויצאתם להגן על הבית שלנו.
 השמועה על מה שקורה בכיתות הכוננות בקיבוצים הסמוכים אלינו הגיעה אליכם מיידית, ובכל זאת, ללא היסוס, פרסתם קווי הגנה, בנחישות מלאה להילחם על חיינו.
 גם בתום ימי הלחימה הראשונים, כשכולנו פונונו למקום מבטחים מרוחק בתנאי חמישה כוכבים - נשאתם כאן, מרוחקים מהמשפחות שלכם, נשאתם לשמור על הבית.
 ועכשיו, כשמרבית הקהילה חזרה, אתם עדיין כאן עבורנו, מתאמנים ללא הרף, שומרים בכל שעות היממה ומשרים על כולנו תחושת בטחון.
 אשרינו שזכינו בכם!
 ונתפלל שכל האימונים יהיו רק יעל יבשי, ושהקב"ה ישמור עליכם,
 יוכל מי שעוסקים בצורכי ציבור באמונה - הקב"ה ישלם שכרם!
 בהערכה רבה -

בט קהילת סעד

*ברכות חמות ואיחולים
 לפרלה ולניסים דדון
 עם הולדת הנין -
 בן ליפית ולאביחי
 נכד למירב (דדון) ולדני
 הרבה נחת, בריאות ושמחות במשפחתכם!*

פינת החטופים והנעדרים

עודד ליפשיץ

בן 84, ניר עוז

חברתנו רותי נוריק הנמצאת כרגע בדיור מוגן באפעל היא שכנה של יוכי ליפשיץ, חברת ניר-עוז ששוחררה בעסקת החטופים הראשונה. בעלה עודד עדיין בשבי.

רותי הראתה ליוכי את העלון בו פרסמנו את שירו של עמירם קופר, חבר ניר-עוז, "שיבולי פז" - וסיפרנו על הולדתו של השיר ("עלים" פרשת אחרי מות). יוכי התרגשה מאד מן הפרסום וביקשה לשתף אותנו בפרטים נוספים בסיפור.

ואלו הם דבריה של יוכי בשיחת הטלפון שקיימנו עימה השבוע, ביחד עם רותי:

עודד בעלי התחיל לנגן בגיל שש והוריו קנו לו פסנתר באיכות טובה מאד. כשעודד בא לניר עוז והתחתנו, אמא שלו העבירה את הפסנתר לניר עוז, כדי שיהיה לנו פסנתר בקיבוץ, וכדי שעודד ימשיך לנגן. עודד היה מנגן בכל יום - מנגינות עממיות ושירי עמים, הוא מנגן גם מוסיקה קלאסית, יש לו זיכרון ושמיעה אבסולוטיים. עד שנחטף הוא היה מנגן בכל יום כשעה. מושיב גם את הנכדים והננינים ומלמד גם אותם לנגן.

בשבעה באוקטובר, בשבת השחורה, נחטפנו לעזה, וכל הבית שלנו נשרף, גם הפסנתר.

בחורה שהיא בת קיבוץ ניר עוז עברה לגור ביפו, ובדירה היה פסנתר טוב, עתיק יומין. היא שאלה את בעלת הבית מה לעשות עם הפסנתר, וזו ענתה לה: "או שתמכרי אותו או שתתרמי אותו." אותה צעירה החליטה לתרום את הפסנתר למשפחתנו, והפסנתר עומד עכשיו בדירה שלי באפעל.

יום ההולדת של עודד היה ב-11 לחודש מאי, לפני שבוע וחצי. לכבוד היום הזה הגיעו שתי בנות מהאקדמיה, בהתנדבות, לנגן על פסנתר וצילו - והופיעו בפנינו בקונצרט מדהים שהיו שותפים לו השכנים ובני המשפחה. (רותי נוריק היתה אף היא בקונצרט והתרגשה מאד). בחודש יוני נציין את יום הולדתו של עודד בכיכר החטופים בנגינת פסנתר.

תודה ליוכי ולרותי על השיחה המרגשת. הלוואי שתזכו, כל משפחת ליפשיץ, להתאחד במהרה עם עודד!

בתפילה שישובו כולם הביתה במהרה.

ברכות חמות לצפרי ברזלי

בנט של רחל ובניה ברזלי

עם קבלת פרס רקטור בר-אילן לחדשנות מדעית

על ספרו:

Poisoned Wells: Accusation, Persecution and Minorities in Medieval Europe.

הספר מנתח האשמות בהרצלת בארות כנען המיצוטים באירופה של ימי הביניים,

ומשלב הסברים אידאולוגיים, כולטיביים וחברתיים.

הודעה מצניין תיקון האמ"ד"ט

לציבור שלום,

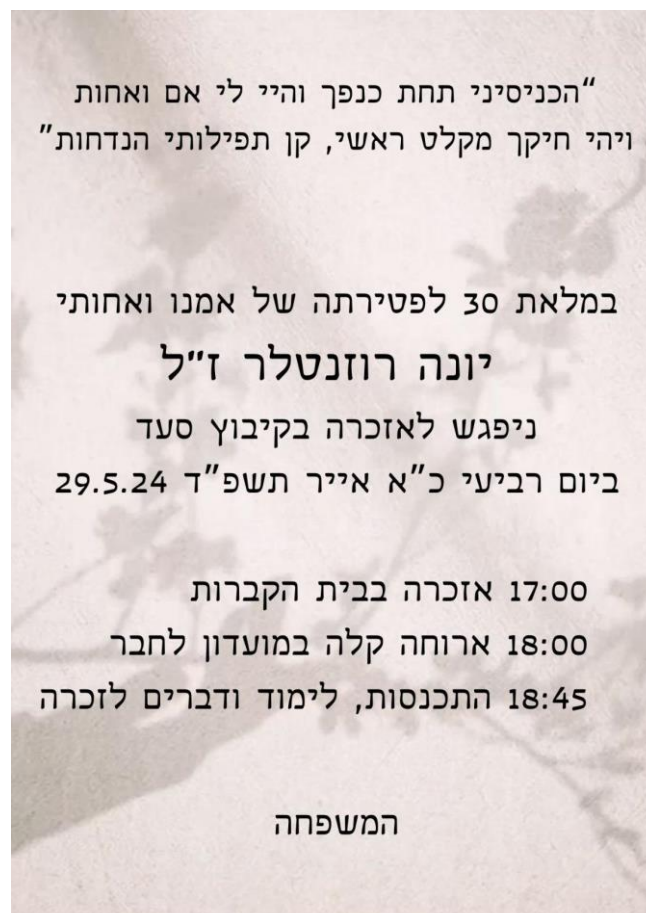
בשבוע הבא אנו צפויים להתחיל בביצוע תיקוני הממ"דים כפי שדיווחנו בעבר. התיקון יכלול את דלת הממ"ד, חלון הברזל, חלון הזכוכית, ומנגנוני התריסים, בהתאם לצורך בכל ממ"ד. במסגרת הבדיקה והתיקון ייעשו הפעולות הבאות (בהתאם למצב הממ"ד ואישור החברים):

דלת הממ"ד	בדיקה והתאמת סגירת הדלת (יש לשים לב – לא מדובר בנעילת הדלת)	258 ש"ח
	החלפת ידית דלת	234 ש"ח
חלון ממ"ד (ברזל)	בדיקה והתאמת סגירה ונעילת חלון הברזל	258 ש"ח
חלון זכוכית	כיוון מנגנון סגירה ופתיחת החלון*	234 ש"ח
	ידית לחלון זכוכית	193 ש"ח
	מנגנון לידית דרייקיפ	230 ש"ח
	החלפת צירים לחלון	105 ש"ח
תריס ממ"ד	החלפת מנגנון נעילה	140 ש"ח

*חלון שבור/סדוק – בהתאם להצעת מחיר במקום.

לאור בדיקה שנערכה ברוב הממ"דים, הטיפול העיקרי יהיה בדלתות הממ"ד ובחלק מהממ"דים גם בחלונות. הקיבוץ משתתף בעלות ביצוע התיקון עד לתקרה - של 300 ש"ח למשפחה. יתרת התשלום בהתאם לביצוע תהיה על חשבון המשפחה. לקראת ביצוע התיקונים והכניסה לבתים נתאם מול כל משפחה את זמני הביצוע והיקף הביצוע.

מרכה - אויסי'ה.

משלחתה של אנג'לת הקהילה

קהילה יקרה,

העצימות הגבוהה של הלחימה בצפון הרצועה מורגשת בכל יום ולילה בקיבוץ וההתמודדות עם רעשי המלחמה החזקים אינה פשוטה. השבוע הגיע שר האוצר לקיבוץ יחד עם הצוות המקצועי וראש המועצה תמיר עידאן. הביקור החל בגני הילדים הבוגרים בהם סיפרה יפעת על ההתמודדות מאז החזרה לסעד, הקושי באיסור היציאה מהגן ואי היכולת לצאת לטיולים, ובמיוחד באתגרים של שלושת השבועות האחרונים. הצגנו לשר את אופן החזרה לקיבוץ מאז תחילת מרץ ואת השינוי שחל מאז חזרת צה"ל לפעולה בצפון הרצועה. ביקשנו מהשר לפעול באופן מיידי על מנת לאפשר יציאה להפוגה בתקופה זו. כמו כן הועלה הצורך לתת פתרונות למשפחות שאינן צפויות, בשלב זה, לחזור לסעד בחודשי הקיץ. הועלו מס' הצעות לפתרונות אפשריים. אנחנו פועלים בנושא ביחד עם ראש המועצה ומנהלת תקומה, על מנת לייצר מענים גם במהלך שנת תשפ"ה.

היום (יום חמישי) צפוי להגיע שר השיכון והבינוי, ביוזמת ראש המועצה, לפגישת עבודה יחד עם הצוות המקצועי על מנת לבחון כיצד ניתן לקדם את הצמיחה הדמוגרפית בשנים הבאות. הנושאים המרכזיים שיועלו בפני השר עוסקים בהעתקת הרפת ובהקמת שכונה חדשה של 98 יחידות דיור, וכן בקידום בניית בתי אגודה בקיבוץ.

צוות התיאום ממשיך לפעול מול המועצה, מנהלת תקומה ומשרדי הממשלה על מנת לקדם את תהליכי השיקום והריפוי, במקביל לבניית תכנית הצמיחה שתוצג בחודש הבא לציבור.

תקופה זו מזמנת לנו שינויים רבים בנציגי הציבור, בוועדות השונות ובתפקידים שונים בקיבוץ. בימים אלו יוצאו מס' קולות קוראים אליכם לוועדות חדשות שצפויות לקום ולהתחדש: ועדת ביקורת, ועדת אסיפות וועדת פנסיה. ועדת קליטה גם היא צפויה לחדש את חלק מחבריה לאחר תקופה ארוכה בה הוועדה המשיכה לפעול על אף שחלק מחבריה כבר סיימו את הקדנציה שלהם. גם בוועדת דת צפויים לסיים את תפקידם חלק מחברי הוועדה, ובקיץ צפויה המזכירות לסיים את הקדנציה שלה.

לאחרונה פרסמנו קול קורא לתכלול החוסן היישובי ולניהול בית שקמה. היום צפוי להתפרסם קול קורא לניהול מערכת החינוך החברתי, לאחר שרות ביקשה לסיים את תפקידה, בתום שלוש שנים מאתגרות בהן הובילה את המערכת והצוותים בנחישות אל מול האתגרים הרבים (ביניהם קורונה ומלחמת חרבות ברזל).

ההזדמנויות לקחת חלק ולהשפיע על החיים בקיבוץ עומדות בפניכם, אנו קוראים לכם לבוא ולקחת חלק. נכון, האתגרים מורכבים, בוודאי בתקופה זו, ועל כן זה הזמן וזו השעה לעשות את הצעד ולפעול למען הקהילה ועם הקהילה. יחד ניצור הווה ועתיד טובים יותר, תוך חיזוק איכות החיים בסעד וחוסנה של קהילת סעד. מוזמנים להגיש את מועמדותכם לתפקידים השונים.

בברכת שבת שלום –

מכא - מר